

RIJEČ MAGISTRA

*fra Petar Milanović Trapo,
magistar bogoslova*

Godinu vjere otvorio je Papa Benedikt XVI. enciklikom „Porta fidei“ 2012., a Papa Franjo daruje nam novu encikliku „Lumen fidei“ 2013. Godina vjere započela je na pedesetu obljetnicu otvaranja Drugog vatikanskog koncila. Crkva zna da je vjera Božji dar koji mora hraniti i jačati njezine vjernike na putu kroz povijest.

Ovo promišljanje o vjeri Papa Franjo u svojoj novoj enciklici želi nadovezati na ono što je Benedikt XVI. pisao u svojim enciklikama o ljubavi i nadi. Gotovo je dovršio prvi nacrt enciklike o vjeri koju je papa Franjo preuzeo sa zahvalnošću kao dragocjeni rad i dodao nekoliko razmišljanja kao vlastiti doprinos.

Papa, kao Petrov nasljednik, uvijek je pozvan učvršćivati braću u onome neizmjernom bogatstvu vjere koje Bog daje svakom čovjeku kao svjetlo na njegovu putu. I naši bogoslovi u ovom broju „Početaka“ žele dati svoj doprinos u razmišljanju i govoru o vjeri i to baš u Godini vjere.

Papa Franjo je uoči svoga svećeničkog ređenja 1969. napisao molitvu koju uvijek nosi sa sobom i moli svaki dan. Evo kako Papa Franjo moli i ispovijeda svoju vjeru: „Želim vjerovati u Boga Oca, koji me ljubi kao sina i u Isusa Gospodina, koji mi je ulio svoj Duh da bih bio poslan u vječno kraljevstvo života. Vjerujem u moju povijest, koja je bila predmet Božjega ljubavnog pogleda i dana, 21. rujna 1954., kada mi se Gospodin pojavio da bih Ga slijedio. Vjerujem u svoju bol, neplodnu zbog egoizma, a u koju se utječem. Vjerujem u egoizam moje duše, koja traži, a ne daje. Vjerujem da su ostali ljudi dobri i da ih moram ljubiti bez straha i da ih nikada ne izdajem kako bih tražio sigurnost za sebe. Vjerujem u redovnički život. Vjerujem da želim ljubiti, mnogo. Vjerujem u svakodnevno umiranje, u smrt kojoj bježim jer mi se smiješi i poziva da je prihvatim. Vjerujem u Božje strpljenje koje je dobro kao topla ljetna noć. Vjerujem da je tata na nebu s Gospodinom. Vjerujem u Mariju, moju majku, koja me ljubi i koja me nikada neće ostaviti samoga. I iščekujem iznenađenje svakoga dana, kada će se pokazati ljubav, snaga ali i izdaja i grijeh, grijeh koji će me pratiti do konačnog susreta s veličanstvenim licem koje ne poznajem, koje neprestano izbjegavam, ali koje želim upoznati i ljubiti. AMEN.“

GODINA VJERE

fra Dujo Jukić

Papino pismo za Godinu vjere (Usp. Porta fidei, br. 10) poziva nas na dublje promišljanje o osobnoj i zajedničkoj vjeri jer „ispovijedanje vjere osobni je i u isti mah zajednički čin“. Tijekom cijele ove godine pozvani smo na promišljanje o vjeri. Kada se u Crkvi posvećuje tekuća godina, onda se preko izabrane teme poziva vjernike da o izabranoj temi dublje razmišljaju, proširuju je i provode u svoj život. O vjeri i vjerskim pitanjima u ovoj godini pisalo se u cijeloj Katoličkoj Crkvi. U ovom plemenitom radu sudjeluje i naš bogoslovski časopis.

Istinsko obraćenje

Budući da bez unutarnje obnove svakog pojedinog vjernika nisu mogući veliki plodovi vjere, potrebno je unići u nutrinu, skupiti hrabrosti te snagom Duha krenuti naprijed poput Abrahama, kako bi se naša vjera još više razbuktala. Promišljanje se ne smije zadržati na površini, da to bude zadovoljeno samo izvanjskim činima, a u srce da nas uopće ne dotakne. Ako ostane na tome, onda se ono što činimo i molimo očituje kao dvolična pobožnost. Potrebno je da ono što smo razmatrali prodre u skrovito čovječje srce kako bi ga preoblikovalo u pravog Isusovog učenika. Budući da vjera zna često oslabiti i svesti se na minimum, potrebno je uvijek raspirivati njen žar, kako ne bi ostala zapretna kao žeravica ispod pepela.

Ovakvi i slični razlozi potaknuli su Papu Benedikta XVI. da ovu 2012./2013. godinu proglasi Godinom vjere u cijeloj Katoličkoj

GODINA VJERE 2012
2013

Crkvi. Svečanim otvaranjem Godine vjere, pozvani su kršćani diljem svijeta da se preispitaju u što vjeruju i kome su povjerovali te kako ispovijedaju svoju vjeru. Želeći pokazati koliko je značenje ove godine, Benedikt XVI. otvorio ju je 12. listopada 2012., na pedesetu obljetnicu otvaranja Drugog vatikanskog koncila. Koncil je unio novi dar Duha u Crkvu. Cijeloj je Crkvi dao smjernice obnove

i pozvao vjernike da se ponovno vrate na izvorno kršćanstvo. Posebno je u svojim konstitucijama, dekretima i deklaracijama unio svježinu u Crkvu. Podanašnjio je evanđelje suvremenom čovjekovu te mu ga iznio na njemu razumljiv jezik. Mogli bismo reći da nam je već Koncil otvorio vrata vjere. Istog datuma u Crkvi slavilo se i dvadeset godina od izdavanja Katekizma Katoličke Crkve. Katekizam je izdan 12. listopada 1992., kada se slavilo trideset godina od otvaranja Koncila.

Ovim znakovitim datumom Papa je želio podsjetiti na važnost Koncila i obnove što je slijedila poslije njega. Važnost Koncila za Crkvu je na prvom mjestu. Svoje Apostolsko pismo papa je naslovio „Porta fidei“ (Vrata vjere), želeći nas upozoriti da su nam vrata vjere uvijek otvorena. Kroz njih možemo proći samo ako se predamo Bogu potpuno, bez kolebanja i straha. U svom pismu Papa se osvrće na stav Crkve o vjeri, življenje vjere od krštenja do naravne smrti te dinamički rast pojedinca i zajednice u vjeri. Vjera nije statički proces. Ne može se reći „vjerujem“ i s tim zadovoljiti sve kršćanske dužnosti. Duboko je prožeta dinamikom. Ako se zaustavi njezin rast, fosilizira se i gubi na svježini. Tko ne napreduje nazaduje.

Blago crkvenog nauka

Ako je vjera zapretna teško se može zapaliti kršćanska ljubav. Vjera, riječ koja nam je poznata, a s druge strane zahtjevna,

Papa poziva na ponovno proučavanje blaga Crkvenog nauka. Osobito se osvrće na sadržaj koji se nalazi u Katekizmu Katoličke Crkve. Katekizam predstavlja jedan od najvažnijih plodova Drugog vatikanskog koncila. Blago koje sadrži od neprocjenjive je važnosti. U Katekizmu su protumačeni temeljni sadržaji vjere u svjetlu koncilskog nauka, Svetog pisma te velikih crkvenih otaca i pisaca.

izazov je svakom od nas. Sveto pismo Staroga i Novoga zavjeta, jednako kao i povijest Crkve u kojoj je živio i živi veliki broj osoba koje su se pouzdavale u ovu krepost, jasno nam pokazuju njen izazov. U vjeri su naviještali evanđelje, Bogu se molili, mučeničku smrt podnijeli. No da se ne zavaravamo, krepost vjere je važna ali nije dovoljna za cjeloviti kršćanski život. Potrebne su i druge dvije kreposti: nada i ljubav. Vjerom vjerujemo u Isusovu poruku, nadom se nadamo u buduću život, a ljubav je ona koja izgrađuje našu svakodnevnicu. O važnosti vjere u životu kršćanina svjedoči i sam Isus kad govori svojim učenicima: „Da imate vjere koliko je zrno gorušičino, rekli biste ovom dudu: „Iščupaj se s korijenom i presadi se u more! I on bi vas poslušao.“ (Lk 17, 6). Produbljena i ojačana vjera jamči bolji i ustrajni kršćanski život. Ojačanom vjerom možemo činiti silna djela. Otvara nas budućim događajima pred kojima nećemo strepiti nego ćemo sigurnim predanjem u Božje ruke, kao i Abraham, hrabro koračati naprijed. Nadamo se da će Duh Sveti svojim djelovanjem ojačati našu vjeru. Kršćanski nauk vjeru stavlja u red bogoslovnih kreposti. Kao i svaka druga krepost ona napreduje ako je trajno usmjerena prema Bogu. Nadamo se da će ova vjeri posvećena godina barem malo pridonijeti njezinom rastu. Ako se to i ne dogodi, svakako će biti poticaj na dublje promišljanje o njoj.

SVETOPISAMSKI PRIMJERI VJERE

*„Spominjite se svojih glavara koji su vam nevjeshćivali riječ Božju: promatrajući kraj njihova života, nasljedujte njihovu vjeru.“
(Heb 13, 7).*